

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmosios instancijos teismas kaip nepriimtina atmetė apeliantės ieškinį dėl panaikinimo dėl Komisijos sprendimo, kuriuo apeliantei nebuvo leista susipažinti su tam tikrais dokumentais, susijusias su sutartimi LIEN 97-2011 dėl bendro Kazachstane organizuotos medicininės paramos programos finansavimo, motyvuodamas tuo, kad ieškinys pateiktas dėl priemonės, kuria tik patvirtinamas įsiteisėjęs ankstesnis sprendimas, o jei ginčijama priemonė vis dėlto būtų laikytina ne vien patvirtinančia priemone, ji negali būti laikoma ir sprendimu, kurį būtų galima skųsti pateikiant ieškinį, kaip nurodyta Reglamente Nr. 1049/2001.

Teismo sprendime yra didelių trūkumų ir teisinių, ir faktinių aplinkybių vertinimo požiūriu.

Pirmausia, kalbant apie ginčijamos priemonės kvalifikavimą, Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į tai, kad jis turėjo pripažinti negaliojančiu Komisijos pranešimą, kurį ji buvo nusiuntusi apeliantei atsakydama į jos kartotinę paraišką Reglamente 1049/2001 7 straipsnio 2 dalies prasme, nes jis buvo parašytas ne Komisijos generalinio sekretoriaus ir jame nebuvo nurodyti motyvai ir galimi teisių gynimo būdai. Kadangi teisės požiūriu tai buvo negaliojantis atsakymas, dėl šio laiško negalima pateikti ieškinio dėl panaikinimo. Todėl galutiniu sprendimu galima laikyti tik ginčijamą priemonę, t. y. Komisijos atsakymą į naują apeliantės paraišką, kuris, priešingai nei nusprendė Pirmosios instancijos teismas, buvo priimtas Komisijai iš tikrųjų iš naujo ir nuodugniai įvertinus padėtį. Taigi ginčijama priemonė tikrai negali būti „vien patvirtinančia priemone“, nes teisiškai niekinio dalyko patvirtinimas yra nonsensas. Tačiau Pirmosios instancijos teismas deja teisiškai neįvertino ankstesnio Komisijos sprendimo, dėl ko buvo neteisingai kvalifikuota ginčijama Komisijos priemonė.

Antra, Pirmosios instancijos teismo teiginys, kad ginčijama priemonė — tai atsakymas į pirminę paraišką Reglamente Nr. 1049/2001 prasme ir dėl to jos negalima laikyti sprendimu, kurį būtų galima skųsti pareiškiant ieškinį, paaiškinamas neteisingu Reglamente Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalies išaiškinimu. Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į tai, kad, nors ši norma ir suteikia galimybę pateikti kartotinę paraišką, tačiau tai nėra absoliučiai būtina. Dėl to ir atsižvelgiant į neigiamą Komisijos poziciją per visą preliminarą procedūrą, apeliante nebeprivalėjo pateikti dar vienos paraiškos. Procedūros metu apeliante buvo paprašiusi įrašyti į posėdžio protokolą jos nuomonę dėl šios normos pobūdžio, nes šiuo klausimu informacija protokole nebuvo išsami. Atmetęs prašymą pataisyti posėdžio protokolą, Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, padarė procedūrinę klaidą.

2008 m. rugpjūčio 11 d. Oberlandesgericht München (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV prieš Adolf Darbo AG*

(Byla C-366/08)

(2008/C 272/21)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberlandesgericht München

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Atsakovė: Adolf Darbo AG

Prejudiciniai klausimai

- Ar 1995 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/2/EB dėl maisto priedų, išskyrus dažiklius ir saldiklius ⁽¹⁾, III priedo A dalyje esančią sąvoką *mažai cukraus turintys džemai* reikia aiškinti taip, jog ji apima taip pat ir džemus pavadinimu *aukščiausios rūšies džemas*?
- Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas:
 - Kaip reikėtų aiškinti Direktyvos Nr. 95/2/EB III priedo A dalyje esančią sąvoką *mažai cukraus turintys džemai*?
 - Ar ją reikia aiškinti visų pirma taip, jog ji apima taip pat ir džemus pavadinimu *aukščiausios rūšies džemas*, kuriuose tirpi sausoji masė sudaro 58 %?
- Jei atsakymas į pirmąjį klausimą ir antrojo klausimo b punktą būtų teigiamas:

Ar 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 2001/113/EB dėl žmonių maistui skirtų vaisių džemų, želė, marmeladų ir saldintos kaštonų tyrės ⁽²⁾ I priedo II dalies antrąjį sakinį reikia aiškinti taip, kad pavadinimą *aukščiausios rūšies džemas* galima leisti vartoti džemams, kuriuose tirpi sausoji masė sudaro mažiau nei 60 %, ir tuomet, kai tokių džemų atveju pavadinimui *džemas* nekeliami mažesni reikalavimai?

⁽¹⁾ OL L 61, p. 1.

⁽²⁾ OL 2002 L 10, p. 67.